

[Ragnhild Andersen.]

fortsat at oppebære dagpenge, indtil han har fået andet arbejde; men hvis der nu ikke er andet arbejde at få, hvad så?

Ud over den kritik, der ligger i disse bemærkninger, anerkender den kommunistiske gruppe, at der foruden det, jeg har nævnt, er adskillige forbedringer i lovforslaget, f. eks. med hensyn til oplæring af tilskadekomne, forbedringer, som vi er tilfreds med. Som jeg allerede har sagt, opfordrer vi til at gøre lovforslaget bedre og først og fremmest til at ændre det, hvad karensdagene angår, således at vi får ophævet bestemmelsen om de 6 ventedage, før dagpengehjælpen træder i kraft. Jeg håber, det må lykkes at forbedre lovforslaget under den videre behandling, og tilsiger hermed min gruppes velvillige medvirken til gennemførelse af lovforslaget.

Socialministeren (Bomholt): Jeg takker de ærede ordførere for den meget velvillige behandling af forslaget. Der er rejst forskellige saglige indvendinger, som jeg nu her kort skal berøre, og som i øvrigt nærmere kan behandles i det udvalg, der nedsættes. Der er ligeledes fremsat krav og ønsker om oplysninger, og jeg skal i udvalget, så vidt det står til mig, søge disse oplysninger fremskaffet.

Det ærede medlem hr. Ditlevsen omtalte karensdagen på de 6 dage og rejste spørgsmålet, om dog ikke denne ventetid kunne tænkes nedsat. Der er jo forskellige forsikringsområder, som naturligt melder sig som sammenligningsgrundlag; der er arbejdsløshedskasserne, der er sygelønsordningen, der er sygeforsikringen o. s. v. Det er imidlertid rigtigt, at den internationale konvention peger på 3 dage, og det er jo muligt, at vi i udvalget kan trænge nærmere ind i dette problem.

Det ærede medlem hr. Ditlevsen talte om værdien af den optræningsbestemmelse, der nu er foreslået, adgangen for ulykkesforsikrings-selskaberne til at deltage i revalideringen. Jeg synes, det er et umådeligt glædeligt tidens tegn, at forsikrings-selskaberne selv viser aktiv interesse for revalideringen og har stillet forslag om et optræningsinstitut, der skulle rejse på militærhospitalets grund. Der er derom fremsat forslag fra socialministeriets side, et

forslag, der p. t. behandles i finansudvalget. Det ærede medlem spurgte mig, hvor mange revalideringsinstitutter der findes. Jeg kan ikke øjeblikkelig opregne dem, men der findes adskillige. De har ikke nogen ensartet opbygning, de har heller ikke en nogenlunde ensartet økonomisk struktur, selv om de har en nogenlunde ensartet målsætning. Det er i det hele taget et broget felt, hvor billedet er forskelligt fra Odense til Århus, fra Århus til Vejle, fra Vejle til Ålborg o. s. v. Det var jo ønskeligt, om vi kunne finde vej til en revalideringsordning, der fulgte enkle og klare linjer. Det ville også være af værdi for ulykkesforsikrings-selskaberne.

Det ærede medlem rejste spørgsmålet om konverteringen af kapitalerstatninger til årlige rentebeløb. Jeg forstod det ærede medlem således, at der helst skulle være en mulighed for fortsat at opnå kapitalerstatning, og det ærede medlem hr. H. K. Sørensen nærede en grad stærkere sympati for kapitalerstatning og henviste til et eksempel. Jeg tror personlig, at forslagens retningslinje er rigtig. Jeg har som folketingsmand været med til i nogle tilfælde at anbefale overgang til kapitalerstatning og har bagefter med sorg måttet konstatere, at det ikke medførte det ønskede resultat. Mon ikke adskillige ærede medlemmer i det høje ting har tilsvarende erfaringer?

Det ærede medlem omtalte ligeledes problemet ulykkestilfælde på vejen til og fra arbejde. Det er et vanskeligt område at komme ind på, men naturligvis kan også det behandles i udvalget.

Det ærede medlem spurgte endvidere, om der i kølvandet af dette forslag kunne ventes andre forslag. Dertil kan jeg svare, at jeg har forberedt et forslag vedrørende militærinvalid. Det er udarbejdet, og jeg håber snarest at kunne fremsætte det.

Det ærede medlem hr. N. Chr. Christensen studerede noget over grundlaget for fastsættelsen af erstatningernes størrelse, nemlig lønstigningen. Det forekommer mig, at det må være et rationelt sammenligningsgrundlag, og jeg kan ikke tænke mig, at det ærede medlem kan pege på noget andet grundlag, der kan være mere rationelt.

Det ærede medlem spurgte så, hvorfor udgangspunktet var en københavnsk industriarbejders årsindtægt og ikke f. eks. en